

Θέμα: Οικογένεια

Οι τρεις ταυτότητες της ελληνικής οικογένειας

Μέσα στον ίδιο κοινωνικό χώρο υπάρχουν ομάδες που λειτουργούν με βάση διαφορετικά συστήματα αντιλήψεων. Η συνειδητοποίηση αυτών των διαφορών οδηγούν σε σύγχυση και χάος. Δεν είναι καθόλου εύκολο για ένα άτομο να τοποθετήσει τον εαυτό του απέναντι σε αυτές τις αλληλοσυγκρουόμενες αντιλήψεις.

Ο σκοπός της ύπαρξης της οικογένειας αναθεωρείται κι αυτό οδηγεί σε ανακατατάξεις όσον αφορά τους ρόλους και τους κανόνες συμπεριφοράς. Για να γίνει κατανοητός ο σκοπός της οικογένειας πρέπει να ιδωθεί σε συνάρτηση με τους σκοπούς ενός κοινωνικού συνόλου. Η λειτουργία του συστήματος της οικογένειας συντονίζεται με άλλα συστήματα, με τους σκοπούς και τους στόχους του όλου συστήματος ώστε να πραγματοποιούνται αυτοί οι σκοποί. Αλλαγές στους σκοπούς του συστήματος επιφέρουν αλλαγές και στα επιμέρους συστήματα. Σε περιόδους κοινωνικών ανακατατάξεων δημιουργείται ανακολουθία σε όλα τα επίπεδα και στη σχέση μεταξύ τους. Οι ενέργειες ατόμων και ομάδων εξακολουθούν να διέπονται από ορισμένους κώδικες, αξίες και ρόλους που δεν ευνοούν πια αλλά αντίθετα δυσχεραίνουν τη λειτουργία τους γιατί δημιουργήθηκαν για να ανταποκριθούν στις ανάγκες μιας προηγούμενης φάσης.

Η εξέλιξη της ελληνικής οικογένειας

Παραδοσιακή οικογένεια-ο προορισμός του ανθρώπου

Η κεντρική σημασία που αποδίδει ο παραδοσιακός άνθρωπος στην οικογένεια εξηγείται εν μέρει από το γεγονός πως άλλοτε η οικογένεια ικανοποιούσε όλες του τις ανάγκες. Η παραγωγή των αγαθών μέσα στην οικογένεια δημιουργούσε το υπόβαθρο για την ανάπτυξη αρμονικών σχέσεων. Η αρμονία στις σχέσεις θεωρούνταν απαραίτητη και επιδιωκόταν ενώ κάθε ενέργεια η οποία στρεφόταν ενάντια στο σύνολο καταδικαζόταν. Σύμφωνα με αυτήν την αντίληψη, θεωρείται πως μόνον ένας τρελός ή κάποιος που παρασύρθηκε θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη στην οικογένειά του. Η βία δηλαδή θεωρείται εξαίρεση αφού το κοινό καλό θεωρείται μέλημα κάθε μέλους. Η αρμονία των σχέσεων θεωρούταν δεδομένη και δεν ήταν δυνατόν να αμφισβητηθεί. Στο παραδοσιακό πλαίσιο της οικογένειας η παροχή υπηρεσιών στους άλλους αποτελούσε βασικό έργο των μελών από την οποία αντλούσαν αναγνώριση και ικανοποίηση. Ταυτόχρονα δηλαδή, οι υποχρεώσεις προς τους άλλους ήταν

συνυφασμένες με την ικανοποίηση προσωπικών αναγκών. Η θυσία ατομικών αναγκών και επιθυμιών απέβλεπε στην ικανοποίηση των αναγκών της ομάδας και επομένως του ίδιου του ατόμου. Σήμερα συμβιβασμός, θυσία, προσωπική αδικία.

Πυρηνική οικογένεια-η βασιλεία του παιδιού

Στην αστική οικογένεια ένα μέλος, το παιδί, αποκτά ξαφνικά πρωταρχικό ρόλο. Πάνω σε αυτό βασίζεται ο γάμος και η δημιουργία της οικογένειας. Οι επιδιώξεις και οι φιλοδοξίες δύο ατόμων που αποφασίζουν να ζήσουν μαζί εναποτίθενται σε ένα τρίτο. Στο παιδί. Αυτή η παιδοκεντρική αντίληψη του γάμου και της οικογένειας εξυπηρετεί τη βασική ανάγκη για σταθεροποίηση της οικογενειακής ενότητας που οι νέες συνθήκες ζωής απειλούσαν με διάλυση. Η παιδοκεντρικότητα εκφράζεται μέσα από την υπερβολική προσήλωση στην προσπάθεια για τη μόρφωση των παιδιών, την αγωνία και την πίεση για την επίδοση στο σχολείο. Οι γονείς ζουν μέσα από τα παιδιά τους. Μου έφερε καλούς βαθμούς, μας απογοήτευσε. Η αναγγελία των βαθμών των πανελληνίων αποτελεί εθνική επέτειο...τεράστιο μέρος του οικογενειακού εισοδήματος ξοδεύεται στην εκπαίδευση του παιδιού. Ο μύθος πληρώνεται. Τα παιδιά φεύγουν. Οι γονείς μένουν μόνοι στα 40-45...διαζύγια και χωρισμοί.

Το νέο ζευγάρι και η σχέση του

Η δημιουργία σχέσης και η επένδυση σε αυτή αποτελεί το κύριο μέλημα αρκετών σημερινών νέων. Πολλοί νέοι διαγράφουν το θεσμό της οικογένειας. Οι στατιστικές βέβαια δείχνουν πως δεν μειώνονται τα ποσοστά των γάμων. Αντίθετα αυξάνονται αυτά των διαζυγίων. Η σχέση είναι σίγουρο πως προσφέρει συναισθηματική ασφάλεια και σιγουριά. Από την άλλη υπάρχει ο φόβος της καταπίεσης, του φόβου εγκατάλειψης της επαγγελματικής σταδιοδρομίας για τις γυναίκες, την ολοκλήρωση, τη δημιουργικότητα, την κοινωνική δραστηριότητα.

Πηγή:<https://socialpsychology.wordpress.com/2008/01/06/οι-τρεις-ταυτότητες-της-ελληνικής-οικ/>